

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Kfv.II.37.021/2021/2.

A tanács tagjai: Dr. Tóth Kincső a tanács elnöke
Dr. Szilas Judit előadó bíró
Dr. Bögös Fruzsina bíró

Az I. rendű felperes: I. rendű felperes
(cím1)

A II. rendű felperes: II. rendű felperes
(cím1)

A felperesek képviselője: Bolevác és Vörös Ügyvédi Iroda
Dr. Bolevác Éva ügyvéd
(cím2)

Az alperes: Veszprém Megyei Kormányhivatal
(8200 Veszprém, Vörösmarty tér 9.)

Az alperes képviselője: Dr. Szenes Attila Csaba kamarai jogtanácsos

Az alperesi érdekelt: alperesi érdekelt
(cím3)

Az alperesi érdekelt képviselője: Dr. Földesi Csaba ügyvéd
(cím4)

A per tárgya: földforgalmi ügy

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az alperesi érdekelt

Az elsőfokú bíróság jogerős határozata: a Veszprémi Törvényszék 2020. október 13-án kelt, 7.K.700.530/2020/18/II. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.
A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az alperesi érdekelt a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 117. § (1) bekezdésében foglalt határidőn belül felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Veszprémi Törvényszék 2020. október 13-án kelt 7.K.700.530/2020/18/II. számú ítéletével szemben.

[2] Az alperesi érdekelt felülvizsgálati kérelme szerint a támadott bírósági ítélet sérti a Kp. 86. § (1) bekezdését; az általános közigazgatási rendtartásról szóló CL. törvény (a

továbbiakban: Ákr.) 86. § (1) és (2) bekezdéseit; a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény 6. § (1) bekezdését; a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény (a továbbiakban: Fétv.) 13. (1) bekezdés ae) pontját; a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény végrehajtásáról szóló 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet 35. § (1) bekezdését és 36. § (4) bekezdését; valamint az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdését, XV. cikk (1) és (2) bekezdéseit.

[3] Az alperesi érdekelt a Kp. 118. § (1) bekezdés aa) és ab) pontjai alapján kérte a felülvizsgálati kérelmének Kúria általi befogadását.

[4] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállását bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[5] A Kúria a jelen eljárásban alkalmazandó Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[6] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelmet, és megállapította, hogy jelen ügyben a befogadás feltételei nem álltak fenn.

[7] A Kúria kiemeli, hogy a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelmet különösen akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria jogegységi határozatában, kollégiumi véleményében, az elvi irányítás még hatályos korábbi eszközeiben (irányelv, elvi döntés, kollégiumi állásfoglalás), illetve az általa közzétett eseti határozatban még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés vonatkozásában a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet pedig akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel nem támogatható.

[8] A Kúria megállapítja, hogy az alperesi érdekelt ugyan arra hivatkozik, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében megjelölt – az elfogadó jognyilatkozat tartalma kapcsán kialakult joggyakorlatot igazoló – kúriai döntések (Kfv.II.37.377/2018/8., Kfv.II.37.447/2017/6.) alapjául szolgáló elfogadó jognyilatkozatok mindegyikéből az állampolgárságra vonatkozó nyilatkozat hiányzott, ugyanakkor ebből még nem következik, hogy a Veszprémi Törvényszék ítélete az egységes bírói gyakorlat ellen hatna, ilyen körülményt a Kúria nem

tárt fel. Az elsőfokú bíróság ugyanis a hivatkozott kúriai döntésekből azok eltérő tényállása mellett is helyesen határozta meg azt a valamennyi ügyben felmerült elvi jellegű jogkérdést, hogy a Fétv. 13. § (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek meg nem felelő elővásárlásra jogosulttól származó elfogadó jognyilatkozat hiányában a hatósági jóváhagyás nem adható meg. Az elsőfokú bíróság ennek megfelelően érdemben vizsgálta a Fétv. 13. § (1) bekezdés ae) pontja szerinti követelmény teljesülését, azaz, hogy az alperesi érdekelttől mint elővásárlásra jogosulttól származó elfogadó jognyilatkozat tartalmazza-e a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény (a továbbiakban: Nyvt.) 5. § (4) bekezdése szerinti lakcímét, és e vizsgálat során jutott arra a következtetésre, hogy az alperesi érdekelt elfogadó nyilatkozta nem jogszerű. A Kúria megjegyzi továbbá, hogy ugyan a jelen ügytől eltérő tényállás mellett, de a Kfv.IV.37.182/2019/4. számú ítéletében már azt is megállapította, hogy az Nyvt. 5.§ (2) (3) és (4) bekezdéseiben foglalt meghatározások a földforgalmi eljárásban is irányadóak, valamint, hogy a földforgalmi törvény alapján lakóhely létesítéséhez nem elegendő pusztán az életvitelszerű tartózkodás, hanem a lakcímnek a nyilvántartó hatóságnál történő bejelentése is szükséges. Az idézett kúriai döntésekben megfogalmazott elvi jellegű követelményektől az elsőfokú bíróság nem tért el, ezért az egységes joggyakorlat ellen ható körülmény nem azonosítható.

[9] A Kúria megítélése szerint az, hogy egyedi tényállás mellett az elővásárlásra jogosult elfogadó nyilatkozata tartalmazza-e a hatósági jóváhagyáshoz szükséges kötelező tartalmi elemeket, önmagában nem minősülhet különleges társadalmi jelentőségű kérdésnek.

[10] A Kúria megvizsgálva a felülvizsgálati kérelmet arra a következtetésre jutott tehát, hogy a jelen ügyben a befogadás feltételei nem állnak fenn, ezért a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdésére alapozottan megtagadta.

[11] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alkalmazásával tárgyaláson kívül határozott.

[12] A befogadás megtagadása miatt a Kúria az azonnali jogvédelem tárgyában nem döntött.

[13] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapulvételével felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2021. február 10.

Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Szilas Judit s.k. előadó bíró, Dr. Bögös Fruzsina s.k. bíró